

Birgitte er ikke længere nervøs for at lave mad til 60 personer.

Helt vild med at arbejde i køkkenet

Birgitte Laursen lider af paranoid skizofreni. De seneste 1½ år har hun været frivillig i køkkenet i Café Jydepotten i Grindsted, og hun elsker det.

Alle ansatte og frivillige mødes til fælles morgenmad klokken 8. Den første halve time går med at høre, hvordan folk har det, og hvad de har lyst til i dag. Derefter fordeles dagens opgaver - køkkentjanser, rengøring, borddækning osv.

Birgitte Laursen melder sig til madholdet, som i dag skal stege frikadeller, skrælle gulerødder, lave sovs og skære frugt. Hun har dog været på arbejde længe. Allerede klokken 6:30 mødte hun ind for at lave smørrebrød sammen med et par andre.

- Jeg er helt vild med at være frivillig. Køkkenchefen vil gerne lære fra sig. Vi hygger og pjatter, og det giver en god energi fra morgenen af, siger Birgitte Laursen. Hun er

30 år og har de seneste syv år været sygemeldt med paranoid skizofreni.

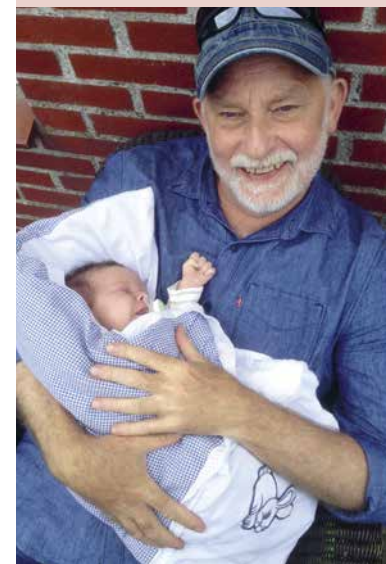
Kram og fællesskab

- Hvis nogen havde spurgt mig på forhånd, om jeg kunne lave mad til 60 mennesker, så havde jeg sagt nej. Men det er jeg ikke længere bange for, fortsætter Birgitte Laursen, som er kommet i Café Jydepotten i halvandet år.

- Jeg føler mig meget velkommen. Vi hjælper hinanden. Personalet og de andre brugere er gode til at se, hvis man har behov for et kram. Her er ingen klikker, og folk dømmes ikke hinanden. Jeg har ikke oplevet andre steder, at folk er så villige til at lære hinanden at kende.

Uden døgnrytme

- Tidligere havde jeg faktisk ikke nogen døgnrytme. Jeg sov tit til langt ud på eftermiddagen. Og så stod jeg op, lige inden min kæreste kom hjem fra arbejde. Andre gange kunne jeg køre i flere døgn uden at sove. Jeg får medicin, men jeg er ikke altid så god til at tage det regelmæssigt. Derfor hjælper Jydepotten mig med at få taget medicinen om morgenen, fortæller Birgitte, som også får gratis økonomisk rådgivning i caféen. ♥

Niels M. Christensen, leder af Café Jydepotten.

Frivillighed giver status

I Café Jydepotten er der omkring 80 frivillige. Langt hovedparten er brugerfrivillige, forstået på den måde at de både giver en hånd med praktiske opgaver og er brugere af caféen.

- Min kæphest er, at jeg ikke skelner mellem stærke eller svage frivillige. Hvis folk kan lave kaffe, tænde lys eller folde servietter, så bidrager de til fællesskabet. Dermed gør de noget for hinanden og for sig selv. Nogle gange er de frivillige og på andre tidspunkter er de brugere af caféen, siger Niels M. Christensen, leder af Café Jydepotten.

- Det er langt mere værdifuldt at bidrage til fællesskabet og kunne kalde sig frivillig end "bare" at være kontanthjælpsmodtager. Frivilligt arbejde har høj status, mens det er lavstatus at være på overførselsindkomst. Så det giver stolthed og selvtillid at være frivillig, siger cafélederen. ♥